

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207548
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617207548.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. E. XXX, právne zastúpený JUDr. Milanom Vavrekom, advokátom, so sídlom O., X. XXX, proti oprávnenému z vyživovacej povinnosti: D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. L., J. B. XX/XX, právne zastúpený JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom O. D., C. XXX, o návrhu navrhovateľa na zníženie výživného na oprávneného z vyživovacej povinnosti, o vzájomnom návrhu oprávneného z vyživovacej povinnosti na zvýšenie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 21. februára 2018, sp. zn. 20Pc/23/2017-97, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **m e n í** tak, že zvyšuje výživné navrhovateľa Ing. P. U. na oprávneného z vyživovacej povinnosti D. U., nar. XX.XX.XXXX na sumu 250 Eur mesačne, ktoré bude zasielať k rukám D. U. vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od 04.01.2018.

Tým sa **m e n í** rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09.02.2011, č.k. 8C/21/2011-22 vo výroku o výživnom na D. U..

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh navrhovateľa (povinného z vyživovacej povinnosti) na zníženie výživného voči oprávnenému z vyživovacej povinnosti zamietol. Výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 09.02.2011, č.k. 8C/21/2011-22 tak, že od 08.11.2017 zvýšil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči oprávnenému z vyživovacej povinnosti D. U. na sumu 300 Eur mesačne. Výrokom III. rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 08.11.2017 do 28.02.2017 vo výške 376,67 Eur, ktoré povolil navrhovateľovi splácať v mesačných splátkach po 30 Eur spolu s bežným výživným. Výrokom IV. žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov nepriznal. Vykonaným dokazovaním zistil, že naposledy o vyživovacej povinnosti navrhovateľa na oprávneného z vyživovacej povinnosti bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 09.02.2011, sp. zn. 8C/21/2011-22, ktorým schválil medzi rodičmi rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zaviazal navrhovateľ prispievať na výživu v tom čase maloletého D. U. vo výške 200 Eur mesačne a na maloletú T. na sumu 90 Eur mesačne. Navrhovateľ podal návrh na zníženie výživného, doručený súdu dňa 24.11.2017 na maloletú dcéru T. na sumu 50 Eur mesačne a na plnoletého syna D. na sumu 100 Eur mesačne. Uznesením zo dňa 14.11.2017, č.k. 1P/241/2017-28, návrh na zníženie výživného na plnoletého syna D. U. podľa § 166 ods. 2 CSP vylúčil na samostatné konanie. Vykonaným dokazovaním zistil, že v školskom roku 2017/2018 je D. U. študentom prvého ročníka dennej formy štúdia Univerzity sv.

Cyrila a Metoda v Trnave, fakulty masmediálnej komunikácie. V školskom roku 2016/2017 D. U. študoval na Žilinskej univerzite v Liptovskom Mikuláši, kde štúdium ukončil a od septembra 2017 prešiel študovať na Univerzitu sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Podľa čestného prehlásenia N. J. a U. Y., D. U. sa podieľa na platbe za spoločnú izbu v Trnave vo výške 90 Eur mesačne. Podľa faktúry z 23.11.2017 bol zakúpený notebook zn. Lenovo Legion Y520-151KB za kúpnu cenu 1.256,76 Eur. Uvedený notebook zakúpila stará matka D. U. L. U., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že tento zakúpila z ušetrených peňazí zasielaných na poistku D. s tým, že vnuk - D. U. jej mesačne zasiela za kúpu notebooku sumu 50 Eur. Taktiež L. U. prispieva na platenie poplatku za služby mobilnej siete vnukovi vo výške 36,19 Eur. Oprávnený z vyživovacej povinnosti vykonával brigádnickú činnosť študenta v období od 27.10.2017 do 31.12.2017 za dojednanú hrubú mzdu vo výške 3,50 Eur/hod.

2. Matka oprávneného z vyživovacej povinnosti dosiahla za rok 2017 z pracovného pomeru priemernú mesačnú čistú mzdu vo výške 799,30 Eur.

3. Navrhovateľ ako povinný z vyživovacej povinnosti je poberateľom výsluhového dôchodku, ktorý od 01.07.2017 sa zvýšil na sumu 711,92 Eur. Podľa pracovnej zmluvy z 29.09.2017 pracuje v spoločnosti STIGMA, s.r.o. na pozícii montážnik v Nemecku, pričom zmluvné stany si dojednali mzdu vo výške 435 Eur. Podľa Potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2017 bol úhrn vyplatených zdaniteľných príjmov na úrovni 1.305 Eur a poistné a príspevky celkom vo výške 174,87 Eur. Povinný z vyživovacej povinnosti má 3 deti, pričom maloletá P. U. sa narodila zo vzťahu s terajšou manželkou M. U. E. dňa 06.02.2012. Maloletá P. navštevuje materskú školu a mesačný poplatok predstavuje 38,72 Eur. Manželka navrhovateľa je zamestnaná na Meste Liptovský Hrádok, na pozícii opatrovateľská služba v domácnosti pre deti alebo pre mobilných občanov s dohodnutou dobou trvania pracovného pomeru do 30.4.2018, pričom za rok 2017 dosiahla za mesiace október, november a december čistú mzdu vo výške 924,35 Eur. Predtým manželka navrhovateľa bola na predĺženej materskej dovolenke z dôvodu zdravotných problémov maloletej P.. Za nájom bytu navrhovateľ a jeho manželka platia mesačne 226,12 Eur. Okrem uvedeného, navrhovateľ spláca splátku úveru vo výške 276 Eur za nákup nehnuteľností z predchádzajúceho manželstva. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti voči oprávnenému - D. U. nie je dôvodný a tento v celom rozsahu zamietol. Považoval za dôvodný návrh oprávneného z vyživovacej povinnosti na zvýšenie výživného na sumu 300 Eur mesačne. Je zrejmé, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 09.02.2011, sp. zn. 8C/21/2011-22 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oprávneného z vyživovacej povinnosti. Od tohto obdobia ubehlo 7 rokov, pričom v čase posledného rozhodovania o výživnom mal D. U. 14 rokov, v súčasnej dobe navštevuje prvý ročník štúdia na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Len základné mesačné výdavky oprávneného v súvislosti so štúdiom na vysokej škole predstavujú sumu približne 255 Eur, 90 Eur nájom, 50 Eur cestovné, 40 Eur strava v škole, 25 Eur telefón, 50 Eur splátka notebooku. Do tejto sumy nie sú zahrnuté výdavky na bývanie na adrese trvalého bydliska, výdavky na ošatenie, hygienu, voľnočasové aktivity a podobne. Matka oprávneného z vyživovacej povinnosti prispieva na výživu svojho syna minimálne 200 Eur mesačne pri dosahovanom príjme 799,30 Eur. Príjem navrhovateľa ako povinného z vyživovacej povinnosti je výrazne vyšší od príjmu matky, preto výživné v sume 200 Eur sa javí ako neprimerane nízke. Navrhovateľ ako povinný z vyživovacej povinnosti v roku 2011 poberal výsluhový dôchodok vo výške 693,81 Eur, iný príjem nemal. V súčasnosti poberá výsluhový dôchodok vo výške 711,92 Eur mesačne, je zamestnaný a jeho čistý príjem zo závislej činnosti predstavuje 394,11 Eur mesačne. Príjem povinného z vyživovacej povinnosti tak vzrástol minimálne o sumu 412,22 Eur. Okrem tohto príjmu navrhovateľ poberá v súvislosti s pobytom v zahraničí diéty (cestovné náhrady) vo výške 45 Eur denne, ktoré slúžia na pokrytie nákladov na stravu a pohonné hmoty v zahraničí počas výkonu práce. Ubytovanie uhrádza zamestnávateľ. Takto sa zvyšuje príjem otca cca o 550 Eur mesačne (45 Eur x 20 dní), pričom aj pri úhrade nákladov vo výške 350 Eur, časť diét zostáva navrhovateľovi ako časť dosahovaného príjmu, na ktorý bol povinný pri rozhodovaní o výživnom prihladať. Takýto postup je v súlade napríklad s rozhodnutím Ústavného súdu Českej republiky z 21.06.2011, sp. zn. I. ÚS 996/2011. Na takto zvýšenom príjme povinného otca a jeho zvýšenej životnej úrovni majú právo sa podieľať všetky ním vyživované osoby, t.j. jeho tri deti a manželka, ku ktorej má tiež vyživovaciu povinnosť. Jednoduchým výpočtom pripadá z uvedenej sumy 412,22 Eur, o ktorú sa preukázateľne zvýšil príjem povinného otca od posledného rozhodovania o výživnom, na jednu osobu cca 82 Eur. Neprihliadol na výdavok otca vo výške 276 Eur - platenie splátky úveru, keďže sa jedná o vyrovnávanie, vyporiadanie vzťahov medzi bývalými manželmi, čo nemôže ísť na vrub oprávneného z vyživovacej povinnosti. Na základe takéhoto vyhodnotenia skutkového stavu dospel k záveru, že

bolo dôvodné návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti voči oprávnenému z vyživovacej povinnosti zamietnuť a naopak, vyhovieť návrhu oprávneného z vyživovacej povinnosti na zvýšenie výživného.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote (vo všetkých jeho výrokoch) navrhovateľ. Nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý uznesením z 14.11.2017, č.k. 1P/241/2017-28 v zmysle § 166 ods. 2 CSP vylúčil návrh na zníženie výživného na plnoletého syna D. U. na samostatné konanie. S rozhodnutím súdu prvej inštancie o posúdení podmienok na strane oprávneného z vyživovacej povinnosti, u neho ako povinného rodiča, ako aj ostatných skutočností, nepovažuje za správne. Oprávnený z vyživovacej povinnosti uviedol celkové mesačné výdavky so štúdiom vo výške 708 Eur, čo je viac ako životné minimum. Syn D. U. ďalej uviedol, že jeho mesačná strava stojí 280 Eur, čo nezodpovedá skutočnosti, aby takéto nemalé finančné prostriedky boli minuté len na stravu. Učebné pomôcky sú jednorazovým výdavkom študenta na začiatku semestra, nie sú každomesačným výdavkom. Za nevierohodné považuje aj príspevok D. U. na bývanie vo výške 80 Eur a žiada aj zdokladovanie spôsobu splácania notebooku Lenovo. Pripomína, že všetky výdavky D. U., ktorými chce preukázať ich opodstatnenosť, vznikli po podaní návrhu, a preto ich považuje za účelové a tendenčné. Aj z výpovedí oprávneného vyplýva, že tomuto prispieva na výživu aj iným spôsobom. V súčasnej dobe býva so svojou manželkou v nájomnom byte v O. E., za ktorý uhrádzajú nájom vo výške 226,12 Eur a platia aj poplatky za elektriku, plyn, ktoré súdu predložil. Platí si životnú poisťku vo výške 24,32 Eur a poisťku manželku 28,54 Eur. Za škôlku maloletej P. platí mesačný poplatok 38,72 Eur. Pracuje v zahraničí, kde chodí na trojtýždňové turnusy, dostáva diéty, ktoré sú vo výške 45 Eur denne. Náklady na jeho domácnosť predstavujú 450 až 500 Eur, žije v spoločnej domácnosti s ďalšími dvoma deťmi pochádzajúcimi s predchádzajúceho manželstva jeho manželky. Matka oprávneného D. U. žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala zasielanie peňažných prostriedkov vo výške 200 až 300 Eur mesačne. Podľa výpisu z účtov poukazuje mu iba sumu 200 Eur mesačne zo zasielaného výživného. Pokiaľ sa týka tvrdých nákladov oprávneného D. U. v súvislosti so štúdiom v Trnave, jedná sa o vážne argumenty, ktoré súd prvej inštancie v zmysle výpisov z účtu nevyhodnocoval. Súd prvej inštancie ďalej v predmetnom konaní nesprávne posudzoval jeho príjmy a jeho súčasnej manželky M. (ktorá nie je účastníčkou konania) nad rámec dokazovania, tým porušil zásadu rovnosti zbraní v tomto konaní. Rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľný a nedôvodný. Nesprávne rozhodol aj o zameškanom výživnom v bode 26. a 27. rozsudku, ktorý nesprávne vypočítal. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Oprávnený z vyživovacej povinnosti žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Považoval postup súdu prvej inštancie v súlade so zákonom, keď návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nemu vylúčil na samostatné konanie, keďže návrh týkajúci sa plnoletého dieťaťa sa podáva osobne. Pokiaľ namietal, že súd neprípustil dôkaz zo strany navrhovateľa - výpis z účtu D. U., poukázal na to, že jeho matka účastníčkou tohto konania nie je. Stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že nebolo v konaní preukázané, že by na strane navrhovateľa došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Naopak, od doby posledného rozhodovania súdu o výživnom, k zmene na strane povinného rodiča došlo, keďže sa zvýšil jeho príjem, okrem poberania výsluhového dôchodku, aj dosahovaním príjmov z pracovného pomeru a poberaním diét. Na vyčíslených nákladoch trvá a domnieva sa, že určené výživné je dostatočné a odôvodnené. O výživnom sa naposledy rozhodovalo, keď navštevoval ôsmy ročník základnej školy a v súčasnej dobe je študentom vysokej školy. Uvádzané výdavky sú reálne a skutočné, pričom navrhovateľ sa snaží akýmkoľvek spôsobom tieto tvrdenia spochybňovať. Jeho matka mu prispieva mesačne sumou 200 - 300 Eur. Okrem nutných výdavkov spojených s návštevou školy - cestovanie, strava a podobne, vznikajú mu aj ďalšie výdavky, ktoré nie sú pravidelné a ktoré sa snažil vykryť brigádami. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil príjmy povinného z vyživovacej povinnosti, jeho životnú úroveň a jeho majetkové pomery. Povinný z vyživovacej povinnosti nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, hoci mal na navrhnutie dôkazov dostatočný priestor. Rozhodnutie súdu o výživnom slúži výlučne pre jeho potreby. Navrhovateľ po rozhodnutí súdu prestal splácať úver, ktorý uvádzal ako svoj výdavok vo výške 276 Eur, tento platí už jeho matka.

6. Navrhovateľ v replike k podanému vyjadreniu opätovne poukázal na deklarované, neprimerané výdavky oprávneného z vyživovacej povinnosti vo výške 700 Eur, na neprimerane deklarovanú výšku stravy 280 Eur a ostatné uvádzané tvrdenia o výške vynakladaných výdavkov, ktoré považuje za účelové a tendenčné. Oprávnený z vyživovacej povinnosti žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by starej matke L. U. splácal kúpnu cenu za zakúpený notebook zn. Lenovo Legion. Poukázal na

ust. § 62 ods. 2 zákona o rodine, podľa ktorého obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. Poukazuje na citáciu výpovede oprávneného z vyživovacej povinnosti z 10.01.2018, kde sa vyjadroval k prispievaniu na jeho výživu zo strany oboch rodičov. Svedkyňa D. U. hodnoverným spôsobom nepreukázala zasielanie peňažných prostriedkov vo výške 200 až 300 Eur. Poukazuje ďalej na súčasný stav, v ktorom sa nachádza, keďže dňa 10.05.2018 dostal výpoveď od zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

7. Oprávnený z vyživovacej povinnosti v duplike uviedol, že jeho výdavky sa nezmenili a na všetkých uvádzaných výdavkoch trvá, tieto sú v celom rozsahu odôvodnené. Povinný z vyživovacej povinnosti okrem toho, že má povinnosť tvrdiť, má aj povinnosť dôkaznú, žiadne z jeho tvrdení nepreukázal a účelovo navrhuje vykonávať dôkazy v odvolacom konaní, napriek tomu, že túto povinnosť už mal v prvoinštančnom konaní. Vo svojom vyjadrení neuvádza nič nové proti tomu, čo uviedol už v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ prestal platiť úver vo výške mesačnej splátky 276 Eur a tento musela začať uhrádzať jeho matka z dôvodu, aby neprišli o strechu nad hlavou. Pokiaľ navrhovateľ predložil od svojho zamestnávateľa výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, ktorú mal dostať listom z 10.05.2018, samotná výpoveď pôsobí nedôveryhodne, kde zamestnávateľ uvádza vznik pracovného pomeru na základe pracovnej zmluvy z 30.04.2018 a súčasne 04.05.2018 mu dáva po štyroch dňoch od vzniku pracovného pomeru výpoveď z dôvodu nadbytočnosti, pričom pracovný pomer sa má skončiť dňa 09.05.2018. Ďalej z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že povinný z vyživovacej povinnosti podniká pod obchodným menom Ing. P. U., keď mu vzniklo živnostenské oprávnenie dňa 25.04.2018. Podľa údajov zo živnostenského registra a údajov z predloženej výpovede je zrejmé, že povinný z vyživovacej povinnosti mal živnostenské oprávnenie už dňa 25.04.2018, pracovný pomer mal vzniknúť na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.04.2018 a pracovný pomer sa mal skončiť dňom 09.05.2018, čo preukazuje, že výpoveď je len účelová, zastierajúca a zavádzajúca. Zastáva názor, že v danej veci nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. V prípade zmeny pomerov musí ísť o tak závažnú zmenu pomerov, ktorá by sa závažnejším spôsobom prejavila v pomeroch účastníkov. Takáto zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v konaní preukázaná nebola. Vychádzajúc však z výšky aktuálneho preukázaného príjmu, ako aj príjmu, ktorým by mohol povinný z vyživovacej povinnosti dosahovať, je zrejmé, že v schopnostiach a možnostiach majetkových pomeroch povinného z vyživovacej povinnosti, aby platil výživné v súdom určenej výške.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal včas (§ 362 ods. 1 CSP) účastník konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. ako správny potvrdil; vo výroku II. a III. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil z nasledovných dôvodov:

9. V prejednávanej veci navrhovateľ ako povinný z vyživovacej povinnosti podal návrh na súd, na základe ktorého sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na maloletú T. na sumu 90 Eur mesačne a na plnoletého syna D. na sumu 100 Eur mesačne. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 14.11.2017 č.k. 1P/241/2017-28 vylúčil na samostatné konanie návrh otca na zníženie výživného na plnoletého syna D. U. podľa § 166 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa je potrebné uviesť, že súdu prvej inštancie nič nebránilo v postupe, aby konal a rozhodoval o podanom návrhu navrhovateľa doručeného súdu dňa 24.11.2017 o zníženie výživného tak na maloletú T., ako aj na plnoletého syna D., keďže posudzovanie okolností pre zníženie výživného tak na maloletú T., ako aj na plnoletého D. vychádza z rovnakých skutkových zistení, v ktorom spoločne by sa posudzovali podmienky pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti tak na strane oprávneného, ako aj povinného rodiča v zmysle § 62 Zákona o rodine v spojení s podmienkami uvedenými v § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ však súd prvej inštancie zvolil taký postup, že konanie vo veci návrhu navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti voči plnoletému D. vylúčil na samostatné konanie, nemožno však považovať za postup, ktorým by došlo u niektorého z účastníkov k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Navrhovateľ ako povinný z vyživovacej povinnosti podal návrh na zníženie výživného na plnoletého syna D., vzhľadom na tvrdenie, že u neho došlo k podstatnej zmene pomerov, ktoré odôvodňujú záver súdu, že je dôvodné znížiť vyživovaciu povinnosť zo sumy 200 Eur na sumu 100 Eur mesačne.

11. Podľa § 155 CMP, konanie sa začína len na návrh.

12. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

13. Z citácie vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že konanie o zrušenie vyživovacej povinnosti, ale aj konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti oprávneného z vyživovacej povinnosti proti povinnému z vyživovacej povinnosti, je možné len na návrh. Ak teda v priebehu začatého konania o zníženie výživného na návrh povinného rodiča, podal oprávnený z vyživovacej povinnosti návrh na zvýšenie výživného, je takéto podanie potrebné považovať za konanie o vzájomnom návrhu v zmysle § 147 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Konanie na základe podaného návrhu navrhovateľa o zníženie výživného vo vzťahu k oprávnenému z vyživovacej povinnosti a konanie na základe podaného návrhu oprávneného z vyživovacej povinnosti na zvýšenie výživného, je možné vyhodnocovať v kontexte § 157 CMP v spojení s podmienkami uvedenými v § 78 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 62 zákona o rodine. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh povinného z vyživovacej povinnosti (navrhovateľa), na zníženie výživného zo sumy 200 Eur mesačne, naposledy určenej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 09.02.2011, sp. zn. 8C/21/2011-22 na sumu 100 Eur mesačne, nie je dôvodný. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý vykonal rozsiahle dokazovanie a vyvodil z neho vo vzťahu k vyššie uvedeným zákonným podmienkam závery, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 zákona o rodine v spojení s § 157 CMP je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodovaní. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu. Je potrebné skonštatovať, že skutkové zistenia tak na základe podaného návrhu navrhovateľa na zníženie výživného voči oprávnenému z vyživovacej povinnosti, ako aj vzájomný návrh oprávneného z vyživovacej povinnosti na zvýšenie vyživovacej povinnosti, vychádzali z rovnakých zákonných podmienok. V tejto súvislosti zhodne so záverom súdu prvej inštancie je dôvodné konštatovať, že naposledy o vyživovacej povinnosti navrhovateľa ako povinného z vyživovacej povinnosti na D. U. ako oprávneného z vyživovacej povinnosti, bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 09.02.2011, sp. zn. 8C/21/2011-22, z okolností ktorých bolo potrebné pri rozhodovaní vychádzať. V uvedenom rozsudku sa jedná o skrátenú formu odôvodnenia rozhodnutia, v dôvodoch ktorého nebolo konštatované, z akých okolností pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal, keďže výška výživného v tom čase na maloletého D. a na maloletú T. na čas po rozvoze manželstva účastníkov bola stanovená na základe schválenej rodičovskej dohody. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania nebolo však spochybnené, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom došlo v odôvodnených potrebách oprávneného z vyživovacej povinnosti - D. U. k podstatnej zmene pomerov. V čase posledného rozhodovania súdu D. bol žiakom ôsmej triedy základnej školy. V súčasnej dobe je študentom prvého ročníka štúdia na vysokej škole - Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, fakulta masmediálnej komunikácie, čím aj podľa teórie a súdnej praxe, sa podstatne zvýšili výdavky oprávneného rodiča na dieťa študujúce na najvyššom stupni školy. V danom prípade bolo potrebné prihliadať najmä na to, že v súvislosti so štúdiom vznikajú D. U. zvýšené výdavky, najmä so zabezpečením si ubytovania v mieste sídla školy. Je zrejmé, že pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti je potrebné prihliadať na vek oprávneného z vyživovacej povinnosti, a v tejto súvislosti nielen na najnutnejšie výdavky, ktoré v súvislosti s návštevou školy mu vznikajú, ale aj na ostatné výdavky súvisiace s jeho vekom, oblečením, kultúrnym, spoločenským a športovým vyžitím. Tieto výdavky nemôžu byť však neobmedzené a musia zodpovedať reálnym potrebám dieťaťa v takomto veku v nadväznosti aj na reálne možnosti, schopnosti, tak oprávneného, ako aj povinného rodiča.

15. V danom prípade došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane oprávneného a povinného rodiča. Podľa zistenia súdu prvej inštancie, oprávnený rodič - matka D. U. v čase posledného rozhodovania súdu dosahovala príjem 420,21 Eur, v súčasnej dobe jej priemerná mesačná čistá mzda predstavuje 799,30 Eur, čo znamená zvýšenie jej príjmu oproti predchádzajúcemu pomeru cca o 100%. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania je možné konštatovať, že k zvýšeniu príjmu došlo aj na strane povinného rodiča, ktorý okrem výsluhového dôchodku vo výške 711,92 Eur je poberateľom mzdy vo výške 435 Eur na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou STIGMA, s.r.o. a súd prvej

inštancie správne do tohto príjmu započítal aj príjem z diét, keďže navrhovateľ pracuje v zahraničí a nespotrebovanú časť diét je potrebné do tohto príjmu zaradiť tak, ako je to konštatované v bode 24. rozsudku súdu prvej inštancie. Je však potrebné na druhej strane konštatovať, že k podstatnej zmene pomerov na strane povinného z vyživovacej povinnosti došlo tým, že sa oženil a z tohto manželstva sa mu narodila maloletá P., narodená 06.02.2012. V tejto súvislosti bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že počas obdobia narodenia dieťaťa po dobu šiestich rokov, mal povinný z vyživovacej povinnosti vyživovaciu povinnosť aj vo vzťahu k svojej manželke, ktorá z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu maloletej P. bola na predĺženej rodičovskej dovolenke. Podľa zistenia súdu prvého stupňa, pokiaľ sa manželka navrhovateľa - M. U. E. zamestnala, za mesiac október, november a december 2017 spolu dosiahla čistú mzdu vo výške 924,35 Eur. Uvedené skutočnosti - podstatná zmena pomerov, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvého stupňa viedli k záveru, že neboli zistené také okolnosti v majetkových pomeroch, možnostiach, schopnostiach povinného z vyživovacej povinnosti - navrhovateľa, ktoré by viedli k vyhovneniu jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k D. U.. Na druhej strane je možné na základe výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie konštatovať, že sú dané dôvody k zaujatiu záveru, že v odôvodnených potrebách D. U. došlo k takej podstatnej zmene pomerov oproti poslednému rozhodovaniu súdu o výživnom, ktoré odôvodňuje zvýšenie výšky výživného povinného rodiča. Ako bolo už vyššie uvedené, rozsah zvýšenia vyživovacej povinnosti musí zodpovedať aj zmenám pomerov tak oprávneného rodiča (zvýšenie príjmu), ako aj na strane povinného rodiča, u ktorého od posledného rozhodovania súdu sa podstatne zmenili životné okolnosti spočívajúce v uzavretí nového manželského zväzku a v pribudnutí ďalšej vyživovacej povinnosti. Hodnotiac okolnosti prejednávanej veci vo vzájomnej súvislosti, teda tak deklarované výdavky oprávneného z vyživovacej povinnosti - D. U. vo vzťahu k posúdeniu majetkových pomerov, možností a schopností obidvoch rodičov, krajský súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že dôvodný je návrh na zvýšenie výživného povinného z vyživovacej povinnosti na D. U. na sumu 250 Eur mesačne. Pokiaľ matka oprávneného z vyživovacej povinnosti uviedla, že okrem výživného od povinného z vyživovacej povinnosti, sama dáva synovi D. na jeho výživu minimálne 200 Eur mesačne, odvolaciemu súdu sa javí, že suma výživného, ktorú bude platiť povinný z vyživovacej povinnosti spolu s finančným príspevkom matky, dostatočným spôsobom pokryje výdavky oprávneného z vyživovacej povinnosti, tak čo sa týka zabezpečovania štúdia na vysokej škole a súvisiacich potrieb (cestovné, stravné, zakupovanie školských pomôcok), ako aj ostatných osobných potrieb dieťaťa v tomto veku. Odvolací súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti navrhovateľa D. U. od 04.01.2018, t.j. od momentu, kedy bol vzájomný návrh oprávneného z vyživovacej povinnosti doručený súdu prvej inštancie.

16. Tvrdenie navrhovateľa, že v priebehu odvolacieho konania nastala podstatná zmena pomerov u neho tým, že bol s ním rozviazaný pomer u jeho zamestnávateľa ku dňu 10.05.2018 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, odvolací súd považoval za nepreukázané. Navrhovateľ v súvislosti s uvedeným tvrdením predložil súdu ako listinný dôkaz výpoveď z pracovného pomeru z 04.05.2018 zamestnávateľom P&P Construction s.r.o., so sídlom Sasinkova 407/53, Žilina, avšak relevantným spôsobom nevysvetlil a nedokladoval, akým spôsobom došlo k ukončeniu pracovného pomeru u jeho predchádzajúceho zamestnávateľa - spoločnosti STIGMA, s.r.o., ako aj tvrdenie oprávneného z vyživovacej povinnosti v duplike, že tento posledný pracovný pomer trval na základe pracovnej zmluvy z 30.04.2018 len krátku dobu a už malo dôjsť k ukončeniu pracovného pomeru pred nadbytočnosť zamestnanca.

17. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. zmenil tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa na oprávneného z vyživovacej povinnosti na sumu 250 Eur mesačne s účinnosťou od 04.01.2018, ktoré bude zasielať priamo k rukám oprávneného z vyživovacej povinnosti.

18. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by bolo dôvodné priznať náhradu trov niektorému z účastníkov.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)